

Tiszteletreméltó UNGO DOYO (Yun Chu Tao Ying)

雲居道膺

Honsoku (Bevezető eset):

A harminckilencedik Pátriárka Ungan Kokaku (Yun Chu Hung Chiao) nagy mester Tozannal (Dong Shan) gyakorolt. Tozan megkérdezte tőle: „Mi a neved?” Ungan azt felelte: „A nevem Doyo (Tao Ying).” Tozan azt felelte: „Mondjál még valamit, mélyebbet magadról.” Doyo azt felelte: „Ha többet és mélyebbet beszélek magamról, akkor nem mondhatnám, hogy csak 'Doyo'.” Tozan az mondta: „Amikor Yun Yan alatt gyakoroltam, akkor volt velem egy pont ilyen párbeszédem.”

Kien (Háttértörténet):

Ungo Doyo Gyokudenből (Wang T'ien), Yushuból (You Chou) származott. A családneve O (Wang) volt. Amikor még fiatal volt, avatást kapott az Enjujiban (Yen Sho) Hanyoban (Fangyang). 25 éves korában megkapta a Fogadalmakat és chiosho (teljesen avatott) lett, egy magas rangú pap. A mestere a kisebb jármű szútráit tanította meg neki. Nem tetszett neki a tanítás és elindult zarándokútra, hogy keresse az igazságot. Így érkezett el a Suibijibe (T'sui Wei) a Shunan Hegyre és ott találkozott Mugaku (Tsui Wei) mesterrel és megkérdezte őt az Útról. Amíg ott tartózkodott, jött egy fiatal pap és Tozan Ryokai tanításait és a Dharma találkozásokat is dicsérte. Ungo elment Tozan közösségébe és Tozan megkérdezte őt: „Honnan jöttél?”

Ungan: A Suibijiből jöttem.

Tozan: Hogy tanítja Mugaku mester a tanítványait?

Ungan a következő történetet mesélte el: „Egy napon, amikor Suibiji mester szertartást tartott az Arhátokért, én megkérdeztem tőle: 'Amikor ezt a szertartást tartod és felajánlásokat teszel az Arhátoknak, eljönnek őt átvenni ezeket a felajánlásokat?’”

Ezen a ponton Tozan megkérdezte Ungant: „Milyen ételt eszel naponta és milyen napokon gondolsz arra, hogy pap vagy?” Ungan azt felelte: „Az egész életemet arra a felismerésre alapoztam, hogy pap vagyok.” Tozan azt mondta: „Akkor nem vesztegeted az idődet azzal a mesterrel... Mi a neved?”, ahogy a Bevezető Esetben.

Ungo Doyo megvilágosodott, amikor meglátta a vizet a Tozan (Tung) Hegy folyójánál. Elmondta a megvilágosodásának lényegét Tozannak és Tozan így felelt neki: „Átadom neked végtelenül az utamat.” Egy másik napon Tozan azt mondta neki: „Nangaku Eshi a pap, Japánban született és császár lett. Igaz ez?” Ungan azt felelte: „Ami Eshit, a nagy tanítót illeti, ő nem tett különbséget a Buddha és a közönséges emberek között; tehát nem akart Buddha lenni és biztos nem születik majd újra mint császár.” Tozan elmondta ezt a történetet.

Egy másik alkalommal Tozan kérdezte Ungant: „Hol voltál?” Ungan azt felelte: „Elmentem sétálni a hegyekbe.”

Tozan: Milyen hegyekben jó élni?

Ungan: Minden hegy egyforma: nincs hegy, ahol jó élni.

Tozan: Akkor az egész világ a tiéd most.

Ungan. Nem. Ez nem igaz.

Tozan: Ha így van, találtál egy különleges utat a hegyekbe? (Megtapasztaltad a megkülönböztetést?)

Ungan: Belépve a hegyek közé, nem lehet megkülönböztetni.

Tozan: Ha engem látsz az egy fajta megkülönböztetés; ha minden nap egyforma, akkor hogy is láthatnál engem.

Ungan: Ha csak megkülönböztetek, nem láthatom a szemtől szembeni átadásod.

Tozan: Olyanná lettél, hogy akárhány ember sem tud irányítani, még százak, ezrek vagy milliók sem.

Amikor Ungo Doyo átkelt a folyón, Tozan mestert követve, Tozan megkérdezte őt: „Sekély a víz?”

Ungan: Nem nedves (meghaladja a vizet).

Tozan: Faragatlan fickó!

Ungan: Akkor, Roshi, mondd meg mit gondoljak.

Tozan: Nem száraz (meghaladja a vizet) és Ungan elmondott egy történetet: „Egy napon Nansen Fugan (Nanchuan) megkérdezett egy szerzetest: 'Milyen írást tanulmányozol?'”

Szerzetes: Azt a szútrát amelyik Maitreya világban való megjelenésével foglalkozik.

Nansen: Mikor jön Maitreya Bódiszattva a világra?

Szerzetes: Most Tosotsutenben^{108-HU} van, az égi mennyországban és ott tanít. A jövőben, ha megfelel az idő, megjelenik a világban.

Nansen: Nincs olyan hogy Maitreya az Égben vagy a Földön."

Ungan megkérdezte Tozant: „Ha nincs Maitreya az Égben vagy a Földön, akkor miért van ilyen név, hogy Maitreya? Mit jelent ez a név? Minden személy igazi természetét jelenti?” Amikor Tozan meghallotta ezt a kérdést, a teste megrázkódott (az izgalomtól) és az mondta Ungannak: „Ó, Doyo, Amikor Ungan Donjoval (Yunyen) gyakoroltam, megkérdeztem őt, ahogy te most megkérdeztél engem és a tűzhely megrázkódott akkor. Ma te kérdezel engem és az egész testemről csorog az izzadság." A mesternek és a tanítványnak ugyanaz a tudata volt és senki sem mérhette magát Doyohoz.

Később Doyo építette egy remetekunyhót a Sanpo (Sang fang) Hegyen. Nem jött Tozan konyhájába tíz napi, tehát Tozan mester elindult megkeresni őt. Megtalálta és megkérdezte őt: „Miért nem jöttél mostanság enni?" Ungo azt felelte: „Az égi istenek küldték nekem a mindennapi ételt." Tozan azt mondta neki: „Az gondoltam, hogy olyan ember vagy, aki megtapasztalta az igaz Utat, de látom, hogy csak olyan vagy, aki az istenektől kap ételt és meg van vele elégedve. Gyere le egy Dokusanra velem ma este."

Aznap éjszaka Ungo bement Tozan szobájába. Tozan úgy nevezte őt, hogy „Doyo, a remete, a remetelak gazdája". Ungo azt felelte: „Igen." Tozan megkérdezte: „Mi az a szint, ami meghaladja a jó meg a rossz megkülönböztetését?" Ungo visszament a remetelakhoz és csendesen és sokáig Zazent ült. Az istenek meglátogatták őt, de nem látták Ungo formáját. Három nap után nem jöttek többet és nem küldtek ételfelajánlásokat sem.

Egy napon Tozan megkérdezte Ungo Doyot: „Mit csinálsz?"

Ungo: Teszek egy kis shoyut az edénybe ízesítésképpen.

Tozan: Mennyit (mennyi sót) használtál?

Ungo: Egy keveset.

Tozant. Milyen íze van?

Ungo: Jó íze van.

Tozan: Ha egy személy, amelyik az Icchantika^{109-HU} szintjén áll és megbocsáthatatlan bűnöket követ el, hogy is foglalkozhatna gyermeki tapintattal?

Ungo: A személy megment minden érző lényt, nagy együttérzéssel, mint Bódiszattva. Ez a tapintat legmagasabb formája.

Tozan ekkor megtette Ungan Doyot Shussonak, az első tanítványnak vagy a templom főszerzetesének. Ungan Doyo a remetelakban lakott a Sanpo Hegyen, később az Ungo Hegyen és sok nő és férfi jött minden irányból, hogy hallja a tanításait.

Nentei (Dharmabeszéd):

Az elején Ungo Doyo Suibiben volt, Tozannal tanult és Sosan (Caoshan) Dharma testvére lett. Az előző párbeszédben, amelyik elmagyarazza a mester és a tanítvány között viszonyt az Úton, Tozan megjósolta, hogy az Útja átadásra került Ungan Doyon keresztül generációról generációra mind a mai napig.

Valóban, Tozan Dharma sodrása átadásra került, ahogy ez mind a mai napig szokott történni a Buddhista Út gyakorlása során.

Tozan igaz Dharmája gyümölcsöző és tiszta. Még most is, megtartja a komolyság lényegét. Amikor a tanítványa, Doyo megkérdezte őt, Tozan Mester megmutatta a Zen szellemet; nem csak hogy

108-HU Tusita, JEBD, 321. oldal

109-HU Icchantika, ISSENDAI-JEBD, 132. oldal

megrázkódott, fizikailag, de csorgott is róla az izzadság. Ez egy ritka dolog az Út történetében.

Később, amikor Ungo Doyo elment a remetelakba a Sanpo Hegyen, Tozan elment hozzá és megkérdezte őt az égi istenekről, akik minden nap ételt hoztak neki a remetelakhoz. Azt mondta Ungo Doyonak: „Azt gondoltam, hogy valóban az Út embere vagy; meglep, hogy ilyen világi nézőpontokhoz ragaszkodsz.” Megkérte Doyot, hogy jöjjön el hozzá egy Dokusanra erről a gondolkodásról. E személyes beszélgetés során Tozan úgy nevezte őt, hogy „Doyo, a remetelak mestere”. Ungan Doyo azt felelte: „Az igazi saját szelfemnek nincs szüksége arra, hogy ételt kapjon az égi lényektől.”

Amikor Tozan meghívta Dokusanra, akkor elérték azt a pontot, ahol megszűnt a megkülönböztetés a jó és a rossz között és ami megmutatta az igazi szelf lényegét. Ha uraljuk az igazi szelfünket, akkor még az égi lények sem tudnak virágokat vagy ételt felajánlani és a démonok és a nem-Buddhák nem tudják a saját igaz szelfünket megközelíteni. A megvalósítás e birodalmában még a Buddhák és a Pátriárkák sem tudnak téged megközelíteni. Ungan Doyo akkor valósította meg ezt a birodalmat, amikor shoyut tett a fazékba és megsózta az ételt. Ungan Doyonak így lett hatalma saját maga fölött és nem szorult mások segítségére.

Az aki ragaszkodik ehhez az Icchantika szinthez, meg fogja ölni az apját, az anyját, a Buddhákat és a Pátriárkákat; és újra meg újra elköveti az őt megbocsáthatatlan bűnt. Csak úgy menthetjük meg ezeket az embereket, hogy Bódiszattvaként feltesszük a kérdést. A Bódiszattvak nem mutatják a büszkeség semmi jelét, viszont teljesen önzetlenek.

Tozannak azért volt ez a párbeszéde (Mondo) Ungo Doyoval, hogy próbára tegye Ungo Doyo alapvető ismereteit; amikor a szülők és a gyerekek szellemben egyesültek, akkor azt nem kell másoknak elmagyarázzák. Magyarázat nélkül is van valódi és gyümölcsöző érzélem a kapcsolatukban. Tozan és Ungan Doyo megfigyelése ilyen volt. Amikor Ungan Doyo főszerzetesként bement Tozan szobájába és megkapta az átadást, az értékes volt. Tozan megkérdezte tőle: „Mi a neved?” Amikor a mester és a tanítvány találkoznak, akkor a mester nem alapozik korábbi ismeretekre, hogy felbecsülje a tanítvány jelenlegi helyzetét. Ezért kérdezte meg Tozan Ungot: „Mi a neved?” Ungo egyszerűen válaszolt: „Doyo”. Mindegy hogy Tozan hányféleképpen kérdezte volna, a válasz mindig csak „Doyo” lett volna.

Nem volt más oka a kérdésnek. Tozan próbára tette azt, ahogy Ungan Doyo meghaladta a közönséges megfigyelést és a képességét, hogy átlépje a korlátokat a különleges képességeivel. Tozan elismerte, hogy tökéletes egyensúlyban van. Ungan Doyo már eldobta a testét és a tudatát; a hat érzékszerve és a hét tudatossága megszabadult. Az arca hiányzott, mint valami leprásnak vagy mint egy játék szalmakutyának. Ugyan úgy tűnt, mintha lenne teste és tudata, ő tényleg féltetett minden világi gondot.

Tozan úgy érezte, hogy „Ungan Doyo” nem csak egy név volt arra, hogy megkülönböztesse „Doyot” a többiektől.

Senki sem érheti el ezt a pontosságot nagyon nagy erőfeszítés nélkül. Mint Zen tanítvány, ha nem vágysz erre a szintre akkor nem tudod fenntartani a Buddhista gyakorlást és nem lehet téged igazi Zen gyakorlónak nevezni.

Ha nem jársz sikerrel, a valódi tudatodat megzavarják a megfigyelésbeli hibák. Mivelhogy Ungan Doyo megtartotta ezt a pontos gyakorlást, ami az valódi tudatra alapul, ő soha nem különbözött Tozantól és még ebben a híres mondóban az Icchantikáról látható a helyes megfigyelés gyakorlásának a gyümölcse. Mind keresnünk kell és el kell érünk a szintet, amit Ungan Doyo elért, mert akkor lehet minket olyan Zen tanítványoknak nevezni, aki letisztázta a legmagasabb igazságot.

Juko (Vers):

Ma milyen szavakkal magyarázhatnám el ezt a fontos történetet. Akarjátok hallani?

Egy idő után azt mondta.

Az igaz szelfnek eredetileg nincs neve vagy formája, nincs abszolút egyenlőség vagy megkülönböztetés.